

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 2. marca 2017**

„Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah — Vročanje sodnih in izvensodnih pisanj — Uredba (ES) št. 1393/2007 — Členi 8, 14 in 19 — Vročitev začetnega procesnega akta po pošti — Neobstoj prevoda pisanja — Priloga II — Standardni obrazec — Neobstoj — Posledice — Vročitev s priporočenim pismom z vročilnico — Nevračilo vročilnice — Sprejem pisanja s strani tretje osebe — Pogoji za veljavnost postopka“

V zadevi C-354/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal da Relação de Évora (pritožbeno sodišče v Évori, Portugalska) z odločbo z dne 11. junija 2015, ki je na Sodišče prispela 13. julija 2015, v postopku

Andrew Marcus Henderson

proti

Novo Banco SA,

SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi M. Berger, predsednica senata, E. Levits in F. Biltgen (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 7. julija 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, M. Figueiredo in R. Chambel Margarido, agenti,
 - za špansko vlado M. J. García-Valdecasas Dorrego, agentka,
 - za nizozemsko vlado M. Bulterman in B. Koopman, agentki,
 - za Evropsko komisijo M. Wilderspin, P. Guerra e Andrade in M. M. Farrajota, agenti,
- po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 8. septembra 2016
- izreka naslednjo

* Jezik postopka: portugalsčina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL 2007, L 324, str. 79).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med A. M. Hendersonom in banko Novo Banco SA v zvezi s tožbo, ki jo je ta banka vložila, potem ko A. M. Henderson ni izpolnil obveznosti iz dveh gospodarskih najemnih pogodb, sklenjenih med tema strankama.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba št. 1393/2007

- 3 Da bi se zagotovilo pravilno delovanje notranjega trga je v skladu z uvodno izjavo 2 Uredbe št. 1393/2007 cilj te uredbe izboljšati učinkovitost in hitrost sodnih postopkov z uvedbo načela neposrednega pošiljanja sodnih in zunajsodnih pisanj.
- 4 V skladu z njenim členom 1(1) se ta uredba uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, kadar je treba poslati sodno ali izvensodno pisanje iz ene države članice v drugo državo članico z namenom vročitve v slednji državi članici.
- 5 V skladu z njenim členom 1(2) se navedena uredba ne uporablja, kadar naslov osebe, ki ji je treba vročiti pisanje, ni znan.
- 6 V odstavku 3 navedenega člena 1 je pojasnjeno, da „[v] tej uredbi izraz ‚država članica‘ pomeni države članice razen Danske“.
- 7 Poglavje II Uredbe št. 1393/2007 vsebuje določbe o različnih načinih pošiljanja in vročanja sodnih pisanj. Deli se na dva oddelka.
- 8 Oddelek 1 tega poglavja se nanaša na pošiljanje prek organov, ki jih imenujejo države članice, imenovanih „organi za pošiljanje“ in „organi za sprejem“, ki so pristojni za pošiljanje pisanj z namenom vročitve v drugi državi članici in za sprejem takih pisanj iz druge države članice.
- 9 V tem oddelku je med drugim člen 8 te uredbe, naslovljen „Zavrnitev sprejema pisanja“, ki določa:
„1. Organ za sprejem z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II pouči naslovnika, da lahko zavrne sprejem pisanja za vročitev v trenutku vročitve ali tako, da pisanje vrne organu za sprejem v enem tednu, in sicer če ni sestavljeno v enem od naslednjih jezikov ali mu ni priložen prevod v enega od naslednjih jezikov:
(a) jezik, ki ga naslovnik razume; ali
(b) uradni jezik zaprosene države članice ali, če je v tej državi več uradnih jezikov, v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev.“

2. Če je organ za sprejem obveščen, da naslovnik zavrača prejem pisanja v skladu z odstavkom 1, o tem s potrdilom iz člena 10 nemudoma obvesti organ za pošiljanje ter vrne zaprosilo in pisanja, za katera se zahteva prevod.
3. Če je naslovnik zavrnil sprejem pisanja v skladu z odstavkom 1, se lahko vročitev pisanja naslovniku opravi tako, da se mu v skladu z določbami te uredbe vroči pisanje, ki mu je priložen prevod v jezik iz odstavka 1. V tem primeru je dan vročitve pisanja datum, na katerega se v skladu s pravom zaprošene države članice vroči pisanje, ki mu je priložen prevod. Kadar pa je treba v skladu s pravom države članice pisanje vročiti v določenem roku, se v zvezi s prosilcem upošteva dan vročitve začetnega pisanja, določen v skladu s členom 9(2).
4. Za načine pošiljanja in vročitve sodnih pisanj iz oddelka 2 se prav tako uporabljajo odstavki 1, 2 in 3.
5. Za namene odstavka 1 diplomatski ali konzularni predstavniki, če se pisanje vroča v skladu s členom 13, ali organ ali oseba, če se pisanje vroča v skladu s členom 14, poučijo naslovnika, da lahko zavrne sprejem pisanja in da mora zavrnjeno pisanje poslati tem predstavnikom, organu oziroma osebi.“
- 10 Poglavje II, oddelek 2, Uredbe št. 1393/2007 določa „[d]rug[e] načini pošiljanja in vročanja sodnih pisanj“, namreč pošiljanje po konzularni ali diplomatski poti (člen 12), vročanje po konzularnih ali diplomatskih predstavnikih (člen 13), vročanje z uporabo poštnih storitev (člen 14) in neposredno vročanje (člen 15).
- 11 V zvezi z vročanjem po pošti člen 14 te uredbe določa:
- „Vsaka država članica ima možnost, da osebam s stalnim prebivališčem v drugi državi članici vroča sodna pisanja neposredno z uporabo poštnih storitev, in sicer s priporočenim pismom z vročilnico ali na drug, enakovreden način.“
- 12 Člen 19 navedene uredbe, naslovljen „Primeri, ko se toženec ne spusti v postopek“, določa:
- „1. Če je treba v skladu z določbami te uredbe z namenom vročitve poslati v drugo državo članico pisanje, na podlagi katerega se začne postopek [začetni procesni akt], ali enakovredno pisanje in se toženec ne spusti v postopek, se sodba ne izreče, dokler se ne ugotovi, ali:
- (a) je bilo pisanje vročeno na način, ki je po pravu zaprošene države članice predpisan za vročanje pisanj v notranjih postopkih osebam, ki se nahajajo na ozemlju te države članice; ali
- (b) je bilo pisanje dejansko dostavljeno tožencu ali je bilo dostavljeno na naslov, kjer ima toženec stalno prebivališče, na drug način, predviden s to uredbo;
- in ali je bila v obeh primerih vročitev oziroma dostava opravljena dovolj zgodaj, da je toženec lahko pripravil svojo obrambo.
2. Vsaka država članica lahko v skladu s členom 23(1) izjavi, da sodnik ne glede na določbe odstavka 1 lahko izreče sodbo, čeprav ni prejel potrdila o vročitvi oziroma o dostavi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) pisanje je bilo poslano na enega od načinov, predvidenih v tej uredbi;
- (b) od dne pošiljanja pisanja je preteklo obdobje, ki ga sodnik v vsaki posamezni zadevi oceni kot dovolj dolgo in ki ni krajše od šestih mesecev;

(c) kljub razumnim prizadevanjem za pridobitev potrdila pri pristojnih organih zaprosene države članice ni bilo mogoče pridobiti nikakršnega potrdila.

3. Ne glede na odstavka 1 in 2 lahko sodnik v nujnem primeru odredi začasne ali zaščitne ukrepe.

4. Če je bilo treba pisanje, na podlagi katerega se začne postopek [začetni procesni akt], ali enakovredno pisanje v skladu z določbami te uredbe z namenom vročitve poslati v drugo državo članico in je bila proti tožencu, ki se ni spustil v postopek, izrečena sodba, lahko sodnik tožencu v zvezi z rokom za vložitev pritožbe dovoli vrnitev v prejšnje stanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) toženec brez svoje krivde s pisanjem ni bil seznanjen dovolj zgodaj, da bi lahko pripravil svojo obrambo, ali ni bil seznanjen s sodbo dovolj zgodaj, da bi lahko vložil pritožbo; in

(b) obramba toženca v glavni stvari ima prima facie možnosti za uspeh.

Predlog za vrnitev v prejšnje stanje se lahko vloži samo v razumnem roku po tem, ko je bil toženec seznanjen s sodbo.

Vsaka država članica lahko v skladu s členom 23(1) izjavi, da takega predloga ne bo obravnavala, če je vložen po preteku roka, ki ga navede v izjavi, vendar pa ta rok v nobenem primeru ne sme biti krajši od enega leta po datumu sodbe.

[...]“

13 Republika Portugalska je v skladu s členom 23 Uredbe št. 1393/2007 podala to izjavo:

„Člen 9 – Dan vročitve

V skladu s portugalsko zakonodajo in brez poseganja v druge določbe je treba pisanja vročiti v petdnevnem roku, določenem v členu 166 zakonika o civilnem postopku.

[...]

Člen 19 – Primeri, ko se toženec ne spusti v postopek

Ker Portugalska ne namerava uporabiti možnosti iz člena 19(2), je portugalska sodišča ne morejo koristiti.

Portugalska kot rok, v katerem je mogoče vložiti predlog za vrnitev v prejšnje stanje zaradi izteka roka za pritožbo, določa eno leto od izreka izpodbijane sodbe (glej člen 19(4)).“

Uredba (ES) št. 44/2001

14 Člen 26(2) in (3) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42) določa:

„2. Sodišče prekine postopek za toliko časa, dokler se ne ugotovi, da je bilo tožencu omogočeno prejeti pisanje o začetku postopka [začetni procesni akt] ali enakovredno pisanje pravočasno, da je lahko pripravil obrambo, ali da so bili storjeni vsi potrebni koraki v tej smeri.

3. Če je treba v skladu s to uredbo poslati iz ene države članice v drugo državo članico pisanje o začetku postopka [začetni procesni akt] ali drugo enakovredno pisanje, se namesto določb iz odstavka 2 uporabi člen 19 Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 z 29. maja 2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 227)].“

- 15 Člen 34(2) te uredbe določa, da se sodna odločba, ki jo je izdalo sodišče države članice, v drugi državi članici ne prizna, „če tožencu, ki se ni spustil v postopek, ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka [začetni procesni akt] ali enakovredno pisanje pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravil obrambo, razen če toženec ni začel postopka za izpodbijanje sodne odločbe, čeprav je imel to možnost“.

Uredba (ES) št. 805/2004

- 16 Člen 14(1) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 805/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 38), naslovljen „Vročitev brez dokazila o dolžnikovem sprejemu“, določa:

„Vročitev listine o začetku postopka [začetnega procesnega akta] ali enakovredne listine in vseh sodnih pozivov na sodno obravnavo dolžniku se lahko opravi tudi na enega od naslednjih načinov:

- (a) z osebno vročitvijo na osebem naslovu dolžnika osebam, ki živijo v istem gospodinjstvu kot dolžnik ali so tam zaposlene;

[...]“

Portugalsko pravo

- 17 V skladu s členom 188(1)(e) Código de Processo Civil (zakonik o civilnem postopku) vročitev ni veljavna, če se dokaže, da naslovnik osebne vročitve s pisanjem, ki se vroča, ni bil seznanjen iz razloga, za katerega ni odgovoren, drugače povedano, če je zadevna oseba izpodbila domnevo, določeno v členu 230 tega zakonika.
- 18 Vendar je v skladu s členom 189 zakonika o civilnem postopku neveljavnost vročitve odpravljena, če se tožena stranka udeleži postopka, ne da bi se sklicevala na obstoj te kršitve.
- 19 Iz člena 191(1) tega zakonika izhaja, da je brez poseganja v njegov člen 188 vročitev nična, če niso bile spoštovane postopkovne zahteve, določene z zakonom.
- 20 V skladu s členom 191(2) navedenega zakonika se je treba na to ničnost sklicevati v roku, ki je v dopisu, ki se vroča, določen za prerekanje zahtevkov tožeče stranke iz začetnega procesnega akta, ali če takega roka ni, ob prvem posredovanju v okviru postopka.
- 21 V postopku v glavni stvari ni sporno, da je ta rok znašal 20 dni, to je desetdnevni rok, ki velja v zvezi z začasnimi odredbami, podaljšan za desetdnevni rok za oddaljenost, od dneva, za katerega se šteje, da je bila opravljena vročitev začetnega procesnega akta.
- 22 V skladu s členom 191(4) istega zakonika se zahteva za ničnost upošteva, le če lahko zadevna kršitev škodi obrambi naslovnika vročitve.

23 Člen 228 zakonika o civilnem postopku, naslovljen „Osebna vročitev po pošti“, določa:

„1. Osebna vročitev po pošti se izvede tako, da se pošlje priporočeno pismo z vročilnico v uradno odobreni obliki, naslovljeno na naslovnika vročitve, na njegovo stalno prebivališče ali na njegovo delovno mesto; vsebuje vse elemente, navedene v prejšnjem členu, in obvestilo tretjemu, ki ga sprejme, s katerim se ga obvesti, da po analogiji s pogoji, kot so pri slabi veri, postane odgovoren, če pisma naslovniku ne izroči takoj, ko je to možno.

2. Pismo se lahko po podpisu vročilnice izroči naslovniku ali kateri koli drugi osebi, ki je na njegovem stalnem prebivališču ali delovnem mestu in ki izjavi, da ga lahko hitro izroči naslovniku.

3. Pred podpisom vročilnice poštar preveri identiteto naslovnika vročitve ali tretjega, ki mu izroči pismo, in zabeleži podatke iz osebne izkaznice ali katerega koli drugega uradnega dokumenta, ki omogoča identifikacijo.“

24 V skladu s členom 230(1) tega zakonika se za vročitev po pošti s pošiljanjem priporočenega pisma z vročilnico šteje, da je opravljena na dan, ko se podpiše vročilnica. Za pošiljko, ki vsebuje pisanje, ki se vroča, se zato šteje, da je bila izročena osebi, ki se ji vroča, čeprav je vročilnico podpisal tretji, saj se za to pošiljko domneva, da je bila naslovniku izročena na dan, ki je naveden na vročilnici, dokler ta ne dokaže nasprotno.

25 Iz spisa, ki je bil predložen Sodišču, je razvidno, da bi moral tako v praksi naslovnik pisanja dokazati, da mu vročitev iz razlogov, za katere ni odgovoren, ni bila predana, ali da je bila opravljena na poznejši datum od domnevanega.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

26 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da sta Banco Espírito Santo SA, pozneje postala Novo Banco, ki je banka s sedežem na Portugalskem, in A. M. Henderson s stalnim prebivališčem na Irskem leta 2008 sklenila dve najemni pogodbi, ki sta se nanašali na dva poslovna prostora v nepremičnini v občini Portimão (Portugalska), katerih lastnica je ta banka.

27 Poslovna prostora, ki sta bila dana v najem, sta bila izročena A. M. Hendersonu, ki ju je sprejel v posest ob podpisu navedenih pogodb.

28 Ker A. M. Henderson leta 2012 še ni plačal najemnin za najeta poslovna prostora in ni spoštoval poznejših rokov zapadlosti, ga je banka Novo Banco 28. februarja 2014 pozvala, naj plača zapadle zneske, ker bo sicer odpovedala zadevni pogodbi.

29 Banka Novo Banco je A. M. Hendersona s priporočenim dopisom z dne 4. aprila 2014 obvestila o odstopu od pogodbe, sklenjene med strankama.

30 Na ta dan je neplačana terjatev znašala 20.437,03 EUR, vendar A. M. Henderson zadevnih poslovnih prostorov ni želel vrniti lastnici.

31 Banka Novo Banco je pri Tribunal de Comarca de Faro (okrožno sodišče v Faru, Portugalska) vložila predlog za izdajo začasne odredbe, ki se je nanašala na vrnitev v najem danih poslovnih prostorov po sodni poti.

32 Tribunal de Comarca de Faro (okrožno sodišče v Faru) je odredilo vročitev te zahteve A. M. Hendersonu s priporočenim pismom z vročilnico na njegovem naslovu na Irskem.

- 33 Ker vročilnica ni bila vrnjena, je Tribunal de Comarca de Faro (okrožno sodišče v Faru) na portugalsko poštno podjetje naslovilo zahtevo za pojasnila. To je odgovorilo, da je iz računalniških registrov poštne operaterja na Irskem, torej namembne države članice, razvidno, da je bilo zadevno pismo naslovniku izročeno 22. julija 2014.
- 34 Tribunal de Comarca de Faro (okrožno sodišče v Faru) je, potem ko je ugotovilo, da se A. M. Henderson ni odzval na poziv in ni ugovarjal ukrepu, ki je bil predmet predloga, izdalo sodbo, s katero je ugodilo predlogu banke Novo Banco.
- 35 A. M. Henderson je 7. oktobra 2014 pri predložitvenem sodišču, Tribunal da Relação de Évora (pritožbeno sodišče v Évori, Portugalska), vložil pritožbo, ki jo je utemeljeval z ničnostjo vročitve začetnega procesnega akta.
- 36 Na eni strani naj v spisu namreč ne bi bilo vročilnice priporočenega pisma, kar naj bi pomenilo kršitev formalne predpostavke, določene s portugalsko zakonodajo. Poleg tega naj A. M. Henderson ne bi osebno sprejel vročitve akta, s katerim se je začel postopek pred Tribunal de Comarca de Faro (okrožno sodišče v Faru), in naj ne bi vedel, kdo je sprejel pismo, ki je pomenilo vročitev, zaradi česar naj ne bi bil seznanjen s postopkom, ki je bil začel proti njemu. Na drugi strani naj mu ne bi bil posredovan standardni obrazec, določen v Prilogi II k Uredbi št. 1393/2007. Zato naj ne bi bil obveščen o pravici do zavrnitve sprejema vročitve sodnega pisanja, sestavljenega izključno v portugalskem jeziku, medtem ko naj bi bil v obravnavanem primeru potreben prevod v angleški ali irski jezik. V skladu s sodno prakso Supremo Tribunal de Justiça (vrhovno sodišče, Portugalska) pa naj bi taka kršitev povzročila ničnost vročitve. Po mnenju A. M. Hendersona vsaka od teh dveh neizpolnitev obveznosti ni pomenila le bistvene kršitve postopka, temveč tudi kršitev njegove pravice do obrambe. Ti neizpolnitvi obveznosti naj bi bilo mogoče odpraviti zgolj z novo vročitvijo, ki bi izpolnjevala formalne zahteve.
- 37 Predložitveno sodišče je s sodbo z dne 29. januarja 2015 zavrnilo te trditve v celoti in tako potrdilo sodbo, ki je bila izdana na prvi stopnji.
- 38 A. M. Henderson je 13. februarja 2015 zoper navedeno sodbo vložil revizijo, pri čemer je zatrjeval, da je v nasprotju s pravom Unije, zlasti z zahtevami iz Uredbe št. 1393/2007.
- 39 Predložitveno sodišče na eni strani meni, da je namen vročilnice, ki v obravnavanem primeru ni bila vrnjena, da se dokaže, da je bilo sodno pisanje dejansko vročeno naslovniku, in da se določi zanesljiv dan te vročitve. To sodišče na drugi strani ugotavlja, da priporočenemu pismu, poslanemu A. M. Hendersonu, ni bil priložen standardni obrazec, določen v Prilogi II k Uredbi št. 1393/2007, tako da tožena stranka ni bila obveščena o pravici do zavrnitve sprejema pisanja, ki ji je bilo vročeno.
- 40 Predložitveno sodišče se v zvezi s tem sprašuje, prvič, ali lahko dokument, ki ga je v obravnavanem primeru posredoval operater poštnih storitev države članice, v kateri ima naslovnik vročitve stalno prebivališče, nadomesti neobstoje vročilnice, če je na njem podpis osebe, ki je sprejela priporočeno pismo, in datum, na katerega je prišlo do tega sprejema.
- 41 Drugič, sprašuje se, ali je določba nacionalnega prava, v skladu s katero se šteje, da je bila vročitev pošti veljavno opravljena, če je vročilnica podpisana in datirana, čeprav je to opravil tretji, pri čemer se, dokler naslovnik pisanja ne dokaže nasprotno, domneva, da je ta tretji pismo naslovniku dejansko izročil na dan, ki je naveden na vročilnici, v obravnavanem primeru torej 22. julija 2014, v skladu z Uredbo št. 1393/2007.

- 42 Tretjič, predložitveno sodišče se sprašuje, ali so z nacionalno ureditvijo, s katero je določeno, da bistvena kršitev postopka, kot je neobstoje standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, mora pomeniti ničnost vročitve, vendar se lahko ta ničnost razglasi, le če se nanjo sklicuje v roku, določenem z isto ureditvijo, to je v obravnavanem primeru v 20 dneh od dneva, na katerega se šteje, da je bila opravljena vročitev, izpolnjene zahteve iz Uredbe št. 1393/2007.
- 43 V teh okoliščinah je Tribunal da Relação de Évora (pritožbeno sodišče v Évori) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali lahko portugalsko sodišče, pred katerim teče civilni postopek proti posamezniku s stalnim prebivališčem v drugi državi članici Evropske unije in ki je odredilo, naj se za namene tega postopka opravi vročitev začetnega procesnega akta navedenemu posamezniku s priporočenim pismom z vročilnico, če ustreza vročilnica ni vrnjena, ob upoštevanju navedene Uredbe [št. 1393/2007] in načel, na katerih temelji, na podlagi dokumentacije poštnega subjekta – v državi, v kateri ima naslovnik pisma stalno prebivališče – ki dokazuje, da je bilo priporočeno pismo z vročilnico dostavljeno naslovniku, šteje, da je bila ta vročitev opravljena?
2. Ali se z uporabo določb člena 230 portugalskega zakonika o civilnem postopku v primeru, navedenem v prvem vprašanju, kršijo Uredba [št. 1393/2007] in načela, na katerih temelji?
3. Ali so z uporabo določb člena 191(2) portugalskega zakonika o civilnem postopku v obravnavani zadevi kršeni Uredba [št. 1393/2007] in načela, na katerih temelji?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

- 44 Najprej je treba poudariti, da je predložitveno sodišče ugotovilo, da k priporočenemu pismu, naslovljenemu na A.M. Hendersona zaradi vročitve tožbe, s katero se je začel postopek pred Tribunal de Comarca de Faro (okrožno sodišče v Faru), na stalnem prebivališču na Irskem, ni bil priložen standardni obrazec, določen v Prilogi II k Uredbi št. 1393/2007.
- 45 Tretje vprašanje pa se na eni strani nanaša na posledice, ki jih mora zaradi take kršitve ugotoviti sodišče, ki odloča v izvorni državi članici.
- 46 Na drugi strani, če bi bil odgovor na navedeno vprašanje, da je zaradi take napake postopek vročitve ničen, kar je v bistvu v zvezi s tem določeno s portugalsko ureditvijo, Sodišču več ne bi bilo treba odločati o prvih dveh vprašanjih za predhodno odločanje, ki se nanašata na posebne postopkovne vidike v primeru vročitve po pošti.
- 47 V teh okoliščinah je treba najprej preučiti tretje vprašanje.

Tretje vprašanje

- 48 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Uredbo št. 1393/2007 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je v postopku v glavni stvari, v skladu s katero, če sodno pisanje, vročeno toženi stranki s stalnim prebivališčem na območju druge države članice, ni bilo sestavljeno ali dopolnjeno s prevodom bodisi v jeziku, ki ga ta tožena stranka razume, bodisi v uradnem jeziku zaprosene države članice ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev, opustitev standardnega

obrazca iz Priloge II k tej uredbi povzroči ničnost navedene vročitve, pri čemer pa se mora ta tožena stranka sklicevati na to ničnost v določenem roku oziroma ob začetku postopka in pred katero koli vsebinsko obrambo.

- 49 V zvezi s tem je treba opozoriti, da Uredba št. 1393/2007 v členu 8(1) izrecno določa možnost naslovnika pisanja, ki se vroča, da zavrne sprejem tega pisanja, če ni sestavljeno v jeziku, za katerega se šteje, da ga razume, ali mu ni priložen prevod v takem jeziku.
- 50 Sodišče je v tem okviru že presodilo, da je možnost zavrnitve sprejema pisanja, ki se vroča, pravica naslovnika tega pisanja (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, točka 49, in sklep z dne 28. aprila 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, točka 61).
- 51 Kot je Sodišče tudi že poudarilo, pravica zavrniti sprejem pisanja, ki se vroča, izhaja iz nujnosti varstva pravice naslovnika tega pisanja do obrambe v skladu z zahtevami poštenega sojenja, ki je določeno v členu 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členu 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (glej v tem smislu sklep z dne 28. aprila 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, točka 73). Čeprav je namreč namen Uredbe št. 1393/2007 predvsem izboljšanje učinkovitosti in hitrosti sodnih postopkov in zagotovitev učinkovitega izvajanja sodne oblasti, je Sodišče presodilo, da se navedeni cilji ne smejo dosegati tako, da se kakor koli dejansko omejuje pravica naslovnikov zadevnih pisanj do obrambe (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, točki 30 in 31, ter sklep z dne 28. aprila 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, točki 48 in 49).
- 52 Zato je treba zagotoviti ne le to, da naslovník pisanja dejansko sprejme zadevno pisanje, temveč tudi to, da mu je omogočena seznanitev ter dejansko in popolno razumevanje smisla in obsega pravnega sredstva, vloženega proti njemu v tujini, tako da se lahko v izvorni državi članici učinkovito pripravi svojo obrambo in uveljavlja svoje pravice (sodba z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, točka 32 in navedena sodna praksa, ter sklep z dne 28. aprila 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, točka 50).
- 53 Da pa bi pravica do zavrnitve iz člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007 lahko ustrezno učinkovala, je potrebno, da je bil naslovník pisanja ustrezno predhodno in pisno obveščen o obstoju te pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, točki 50 in 54, ter sklep z dne 28. aprila 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, točki 62 in 66).
- 54 V sistemu, vzpostavljenem z Uredbo št. 1393/2007, je naslovník o tem obveščen prek standardnega obrazca iz Priloge II k tej uredbi (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, točka 50, in sklep z dne 28. aprila 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, točka 62).
- 55 Sodišče je v zvezi z obsegom, ki ga je treba priznati temu standardnemu obrazcu, že presodilo, da Uredba št. 1393/2007 ne določa nobene izjeme od uporabe tega obrazca (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, točka 45, in sklep z dne 28. aprila 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, točka 59).
- 56 Sodišče je iz tega preudarka in iz cilja, ki se dosega s standardnim obrazcem iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, kot je opisan v točkah 53 in 54 te sodbe, sklepalo, da mora organ za sprejem v vseh okoliščinah, ne da bi imel pri tem diskrecijsko pravico, naslovnika pisanja obvestiti o njegovi pravici, da zavrne sprejem pisanja, pri čemer za to sistematično uporabi navedeni standardni obrazec (sodba z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, točka 58, in sklep z dne 28. aprila 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, točka 68).

- 57 Poleg tega, kadar organ za sprejem, ki mora zadevno pisanje vročiti naslovniku s stalnim prebivališčem v drugi državi članici, ni priložil standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, ta opustitev ne more povzročiti ničnosti niti pisanja, ki se vroča, niti postopka vročanja, saj taka posledica ne bi bila združljiva s ciljem, ki se dosega s to uredbo, in sicer določiti neposreden, hiter in učinkovit način pošiljanja pisanj med državami članicami v civilnih in gospodarskih zadevah (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2015, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, točke od 60 do 66).
- 58 Ker pa je posredovanje navedenega standardnega obrazca bistvena postopkovna zahteva, katere namen je varstvo pravice naslovnika pisanja do obrambe, mora organ za sprejem njegovo opustitev popraviti v skladu z določbami Uredbe št. 1393/2007. Ta organ mora tako naslovnika pisanja nemudoma obvestiti o njegovi pravici, da zavrne sprejem tega pisanja, tako, da mu na podlagi člena 8(1) te uredbe posreduje ta standardni obrazec (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2015, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, točke 67, 70, 72 in 74, in sklep z dne 28. aprila 2016, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, točka 71).
- 59 Čeprav sta se zadevi, v katerih sta bila izdana sodba z dne 16. septembra 2015, *Alpha Bank Cyprus* (C-519/13, EU:C:2015:603), in sklep z dne 28. aprila 2016, *Alta Realitat* (C-384/14, EU:C:2016:316), nanašali na postopek vročitve pisanja na podlagi oddelka 1 poglavja II Uredbe št. 1393/2007, ki se nanaša na pošiljanje pisanj prek organov za pošiljanje in organov za sprejem, ki jih določijo države članice, veljajo ista pravila, kot to izrecno izhaja iz besedila člena 8(4) te uredbe, za načine vročitve sodnih pisanj iz oddelka 2 istega poglavja.
- 60 Zato na eni strani velja obveznost in sistematičnost uporabe standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 za načine vročitve iz poglavja II, oddelek 2, te uredbe, na drugi pa neizpolnitev te obveznosti ne povzroči niti ničnosti pisanja, ki se vroča, niti postopka vročanja.
- 61 Tako to velja natančneje v primeru, kot je v postopku v glavni stvari, vročanja z uporabo poštних storitev na podlagi člena 14 navedene uredbe, ki spada v njen oddelek 2 poglavja II.
- 62 Z nacionalno ureditvijo, kot je v postopku v glavni stvari, zato ni mogoče določiti, da je treba opustitev standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 sankcionirati z ničnostjo, ne da bi se s tem kršila Uredba št. 1393/2007, čeprav je s to ureditvijo določeno tudi, da lahko na to ničnost vpliva iztek določenega roka ali nedejavnost naslovnika pisanja.
- 63 Kljub tem lastnostim namreč taka ureditev, s katero se načeloma določa ničnost kot posledica opustitve standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, ni združljiva s sistemom, uvedenim s to uredbo, in ciljem, ki se z njo dosega, kot je to bilo navedeno v točkah 57 in 60 te sodbe.
- 64 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 58 sklepnih predlogov, iz tega, da naslovnik pisanja v določenem roku ni ugovarjal taki opustitvi, ni mogoče veljavno izpeljati katerih koli posledic, saj prav zaradi neobstoja navedenega obrazca ne more biti gotovo, da je bila zadevna oseba dejansko seznanjena s pravico, da zavrne vročitev.
- 65 Zato se lahko neobvestitev, ki izhaja iz te opustitve, veljavno popravi le s tem, da se čim hitreje in v skladu z določbami Uredbe št. 1393/2007 pošlje standardni obrazec iz Priloge II k tej uredbi.
- 66 Vsekakor in kot je to pravilno navedla Evropska komisija, nacionalna ureditev, kot je v postopku v glavni stvari, ni združljiva z določbami člena 19(4) navedene uredbe.
- 67 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1393/2007 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je v postopku v glavni stvari, v skladu s katero, če sodno pisanje, vročeno toženi stranki s stalnim prebivališčem na območju druge države članice, ni bilo sestavljeno ali dopolnjeno s prevodom bodisi v jeziku, ki ga ta tožena stranka razume, bodisi v uradnem jeziku zaprosene države članice ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradnem

jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev, opustitev standardnega obrazca iz Priloge II k tej uredbi povzroči ničnost navedene vročitve, čeprav se mora ta tožena stranka sklicevati na to ničnost v določenem roku oziroma ob začetku postopka in pred katero koli vsebinsko obrambo.

- 68 S to uredbo pa se zahteva, da se taka opustitev popravi v skladu z njenimi določbami, torej tako, da se zadevni osebi pošlje standardni obrazec iz Priloge II k navedeni uredbi.

Prvo in drugo vprašanje

- 69 Glede na odgovor na tretje vprašanje mora Sodišče odločati tudi o prvem in drugem vprašanju.
- 70 Predložitveno sodišče s tema vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba Uredbo št. 1393/2007 razlagati tako, da je vročitev začetnega procesnega akta z uporabo poštnih storitev veljavna, čeprav vročilnica priporočenega pisma pošiljatelju ni bila vrnjena in se ugotovi, da pisma ni sprejel naslovnik pisanja, ampak tretja oseba.
- 71 Za odgovor na ti vprašanji je treba najprej poudariti, da Uredba št. 1393/2007 izčrpno določa različne načine vročitve sodnih pisanj, za katere določa pravila, ki jih je treba uporabiti, med njimi pa ne določa hierarhije (glej v tem smislu sodbi z dne 9. februarja 2006, Plumex, C-473/04, EU:C:2006:96, točke od 20 do 22, in z dne 19. decembra 2012, Alder (C-325/11, EU:C:2012:824, točki 31 in 32). Med temi načini pošiljanja je pošiljanje z uporabo poštnih storitev, kot je v postopku v glavni stvari in na katerega se v bistvu nanaša člen 14 navedene uredbe.
- 72 Kot je Sodišče že presodilo, je treba določbe Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da se v vsakem konkretnem primeru zagotovi pravo ravnotežje med interesi tožeče stranke in tožene stranke, naslovnika pisanja, z uskladitvijo ciljev učinkovitosti in hitrosti pošiljanja procesnih pisanj z zahtevo po zagotovitvi ustreznega varstva pravice naslovnika teh pisanj do obrambe in to zlasti z zagotovitvijo dejanskega in učinkovitega sprejetja teh pisanj (sodba z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 73 Zadnjenavedene zahteve so še posebej pomembne pri vročitvi začetnega procesnega akta, kot je to v postopku v glavni stvari, saj se zahteva, da je naslovnik pisanja obveščen o obstoju sodnega postopka, ki je bil začet proti njemu v drugi državi članici, in da razume pomen, obseg in postopkovna pravila, med drugim v zvezi z roki, pravnega sredstva, ki je bilo vloženo proti njemu, da se lahko učinkovito brani.
- 74 V zvezi s prvim delom prvih dveh postavljenih vprašanj, ki se nanaša na to, da vročilnica priporočenega pisma, s katerim se je vročal začetni procesni akt, ni bila vrnjena organu, ki je v izvorni državi članici odredila to vročitev, je treba navesti, da Uredba št. 1393/2007 v členu 14 določa, da se vročitev sodnega pisanja osebi s stalnim prebivališčem v drugi državi članici z uporabo poštnih storitev načeloma opravi s priporočenim pismom z vročilnico.
- 75 Zakonodajalec Unije je namreč menil, da lahko take postopkovne zahteve hkrati nudijo naslovniku zagotovilo, da bo dejansko prejel priporočeno pošiljko, ki vsebuje pisanje, ki se vroča, in za pošiljatelja ustvari zanesljiv dokaz zakonitosti postopka.
- 76 Natančneje, priporočeno pismo omogoča sledenje različnim etapam na njegovi poti do naslovnika. Kar zadeva vročilnico, ki se izpolni, ko naslovnik ali po potrebi njegov zastopnik sprejme pismo, pa so na njej navedeni datum in kraj izročitve ter vloga in podpis osebe, ki je prejela to pismo. Vročilnica se nato vrne pošiljatelju, s čimer se ta seznani s temi elementi in mu omogoči, da se ti v primeru izpodbijanja dokažejo.

- 77 Vročilnica priporočenega pisma je zato dokaz, da je naslovnik sodno pisanje, ki se mu vroča, v zaproseni državi članici sprejel, kot tudi dokaz okoliščin izročitve tega pisanja.
- 78 Vendar pa, kot izhaja iz besedila člena 14 Uredbe št. 1393/2007, ni nujno, da se vročitev z uporabo poštних storitev opravi s priporočeno pošiljko z vročilnico.
- 79 Navedena določba namreč pojasnjuje, da se lahko taka vročitev opravi tudi na način, ki je „enakovreden“ priporočenemu pismu z vročilnico.
- 80 Za ugotovitev pomena in obsega pojma „enakovreden način“ v smislu tega člena 14 je treba pojasniti, da iz namena te določbe, kot je opisan v točkah od 75 do 77 te sodbe, izhaja, da se lahko kot „enakovreden način“ opredeli vsak način vročitve sodnega pisanja in vsak dokaz zanjo, ki zagotavlja jamstva, ki so primerljiva z jamstvi pošiljanja priporočenega pisma po pošti z vročilnico.
- 81 Natančneje, z drugim načinom pošiljanja pisanja mora biti zagotovljena enaka raven gotovosti in zanesljivosti kot je pri priporočen pismu z vročilnico glede tega, da je naslovnik pisanje prejel, in glede okoliščin tega sprejema.
- 82 Zaradi hitrosti sodnih postopkov je treba namreč čim boljše zagotoviti, da naslovnik dejansko sprejme pisanje, ki se vroča, in da lahko pošiljatelj ta sprejem zanesljivo dokaže.
- 83 V primeru spora bi moral tako pošiljatelj z materialnimi elementi v zvezi s pošiljanjem pisanja dokazati zakonitost postopka vročanja, pri čemer mora sodišče izvirne države članice upoštevnost teh elementov ugotoviti glede na konkretne okoliščine vsakega posameznega primera.
- 84 Iz tega izhaja, da zgolj to, da v obravnavanem primeru vročilnica ni bila vrnjena, ne more povzročiti ničnosti postopka pošiljanja po pošti, saj je mogoče to postopkovno zahtevo nadomestiti z dokumentom, s katerim se nudijo enakovredna jamstva.
- 85 Predložitveno sodišče, ki v zadevi odloča v izvorni državi članici, pa bo moralo zagotoviti, da je z dokazi, na katere se sklicuje v zvezi s tem, dokazano, da je naslovnik prejel vročitev zadevnega pisanja tako, da je bila spoštovana njegova pravica do obrambe.
- 86 V zvezi z drugim delom prvega in drugega vprašanja, ki se nanaša na to, da v obravnavanem primeru priporočene pošiljke, ki je vsebovala pisanje, ki se vroča, v zaproseni državi članici ni sprejel naslovnik tega pisanja, ampak tretja oseba, je treba navesti, da člen 14 Uredbe št. 1393/2007 ne vsebuje nobene izrecne navedbe v zvezi s tem.
- 87 Vendar je mogoče iz člena 19(1)(b) te uredbe izpeljati, da se lahko pisanje, ki se vroča, izroči ne samo naslovniku osebno, ampak tudi, če je odsoten, osebi, ki je na kraju njegovega stalnega prebivališča.
- 88 V praksi namreč osebna izročitev toženi stranki ni vedno mogoča. Uredba št. 1393/2007 zato ne izključuje možnosti, da v nekaterih okoliščinah zadevno pisanje sprejme tretji.
- 89 V takem primeru je treba zagotoviti, da se spoštujejo vsa jamstva, ki so potrebna za učinkovito varstvo pravice naslovnika pisanja do obrambe.
- 90 V položaju, kot je v postopku v glavni stvari, v katerem se tožena stranka ni udeležila prvega naroka postopka, katerega datum, ki je bil določen, je bil naveden v pisanju, ki mu je bilo vročeno po pošti, je namreč a fortiori bistveno, da se prepriča, da je na eni strani tožena stranka dejansko prejela začetni procesni akt, ki ji omogoča, da se seznani s tem, da je bil proti njej v drugi državi članici začet sodni postopek, in da ugotovi predmet pravnega sredstva in razlog zanj, ter da je na drugi strani imela dovolj časa za pripravo obrambe.

- 91 Tako varstvo pravic tožene stranke, ki se ne spusti v postopek, na katero se natančneje nanaša člen 19(1) Uredbe št. 1393/2007, je poleg tega v skladu s ciljem, ki se dosega z določbami drugih aktov Unije, ki se nanašajo na pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah, kot je Uredba št. 44/2001, katere člen 34(2) prav tako zahteva, da je bilo zadevno pisanje predhodno vročeno taki toženi stranki (glej v tem smislu sklep z dne 28. aprila 2016, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, točka 86 in navedena sodna praksa, ter sodba z dne 7. julija 2016, *Lebek*, C-70/15, EU:C:2016:524, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 92 Kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 36 sklepnih predlogov, je tako vprašanje, ali je bil začetni procesni akt vročen tako, da se je lahko tožena stranka z njim dejansko seznanila, ključno za presojo, ali se lahko pozneje izdana sodna odločba šteje za izvršljivo.
- 93 Čeprav lahko tretja oseba veljavno sprejme sodno pisanje v imenu in za račun naslovnika, mora biti v teh okoliščinah ta možnost pridržana za jasno omejene primere, da se čim boljše zagotovi spoštovanje pravice navedenega naslovnika do obrambe.
- 94 Zato je treba pojem „stalno prebivališče“ v smislu Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da se nanaša na kraj, kjer naslovnik pisanja običajno stanuje in prebiva.
- 95 Poleg tega se lahko po vzoru tega, kar določa člen 14(1)(a) Uredbe št. 805/2004 v zvezi z vročitvijo začetnega procesnega akta na področju nespornih zahtevkov, možnost, da tretji sprejme sodno pisanje namesto naslovnika tega pisanja, uporabi le za odrasle osebe, ki so na kraju stalnega prebivališča naslovnika, ne glede na to ali gre za člane njegove družine, ki živijo v istem gospodinjstvu kot naslovnik, ali osebe, ki jih ta zaposluje v tem gospodinjstvu.
- 96 Razumno je namreč meniti, da bodo te osebe zadevno pisanje dejansko izročile naslovníku.
- 97 To pa nujno ne velja za preostale tretje osebe, kot je stanovalec v sosednji stavbi ali oseba, ki stanuje v stavbi, v kateri ima naslovnik stanovanje. Ker s tem, da pisanje sprejme taki tretji, niso zagotovljena zadostna jamstva, da bo naslovnik dejansko obveščen pravočasno, takega sprejema ni mogoče šteti za dovolj zanesljiv za namene uporabe Uredbe št. 1393/2007.
- 98 Vsekakor naslovnik pisanja, tudi če so izpolnjeni pogoji, navedeni v točkah od 93 do 96 te sodbe, in se izkaže, da je vročitev zato zakonita, ohrani možnost, da s katerim koli dokaznim sredstvom, ki je dopustno pred sodiščem, ki v zadevi odloča v izvorni državi članici, dokaže, da se dejansko ni mogel seznaniti s tem, da je bil proti njemu v drugi državi članici začet sodni postopek, ali ugotoviti predmeta tega pravnega sredstva in razloga zanj, ali razpolagati z dovolj časa za pripravo svoje obrambe. Navedeno sodišče mora presoditi upoštevnost teh dokazov ob ustreznem upoštevanju vseh okoliščin posameznega primera.
- 99 Ob upoštevanju vsega zgoraj navedenega je treba na prvi vprašanji odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1393/2007 razlagati tako, da je vročitev začetnega procesnega akta z uporabo poštnih storitev veljavna, tudi če:
- je bila vročilnica priporočenega pisma, ki je vsebovalo pisanje, ki se vroča naslovníku, nadomeščena z drugim dokumentom, če se z njim nudijo jamstva, ki so enakovredna glede posredovanih podatkov in dokazovanja. Sodišče, ki v zadevi odloča v izvorni državi članici, se mora prepričati, da je naslovnik zadevno pisanje prejel tako, da je bila spoštovana njegova pravica do obrambe;
 - pisanje, ki se vroča, ni bilo izročeno naslovníku osebno, če je bilo izročeno odrasli osebi, ki je na kraju običajnega prebivališča naslovnika in ki je bodisi član njegove družine bodisi pri njem zaposlena. Navedeni naslovnik mora po potrebi s katerim koli dokaznim sredstvom, ki je dopustno pred sodiščem, ki v zadevi odloča v izvorni državi članici, dokazati, da se ni mogel dejansko

seznaniti s tem, da je bil proti njemu v drugi državi članici začet sodni postopek, ali ugotoviti predmeta tega pravnega sredstva in razloga zanj, ali razpolagati z dovolj časa za pripravo svoje obrambe.

Stroški

¹⁰⁰ Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) razsodilo:

1. Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je v postopku v glavni stvari, v skladu s katero, če sodno pisanje, vročeno toženi stranki s stalnim prebivališčem na območju druge države članice, ni bilo sestavljeno ali dopolnjeno s prevodom bodisi v jeziku, ki ga ta tožena stranka razume, bodisi v uradnem jeziku zaprosene države članice ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev, opustitev standardnega obrazca iz Priloge II k tej uredbi povzroči ničnost navedene vročitve, čeprav se mora ta tožena stranka sklicevati na to ničnost v določenem roku oziroma ob začetku postopka in pred katero koli vsebinsko obrambo.

S to uredbo pa se zahteva, da se taka opustitev popravi v skladu z njenimi določbami, torej tako, da se zadevni osebi pošlje standardni obrazec iz Priloge II k navedeni uredbi.

2. Uredbo št. 1393/2007 je treba razlagati tako, da je vročitev začetnega procesnega akta z uporabo poštних storitev veljavna, tudi če:

- je bila vročilnica priporočenega pisma, ki je vsebovalo pisanje, ki se vroča naslovniku, nadomeščena z drugim dokumentom, če se z njim nudijo jamstva, ki so enakovredna glede posredovanih podatkov in dokazovanja. Sodišče, ki v zadevi odloča v izvorni državi članici, se mora prepričati, da je naslovnik zadevno pisanje prejel tako, da je bila spoštovana njegova pravica do obrambe;
- pisanje, ki se vroča, ni bilo izročeno naslovniku osebno, če je bilo izročeno odrasli osebi, ki je na kraju običajnega prebivališča naslovnika in ki je bodisi član njegove družine bodisi pri njem zaposlena. Navedeni naslovnik mora po potrebi s katerim koli dokaznim sredstvom, ki je dopustno pred sodiščem, ki v zadevi odloča v izvorni državi članici, dokazati, da se ni mogel dejansko seznaniti s tem, da je bil proti njemu v drugi državi članici začet sodni postopek, ali ugotoviti predmeta tega pravnega sredstva in razloga zanj, ali razpolagati z dovolj časa za pripravo svoje obrambe.

Podpisi